

Svet
Evropske unije

Bruselj, 26. november 2018
(OR. en)

Medinstitucionalna zadeva:
2017/0251 (CNS)

12848/1/18
REV 1

FISC 397
ECOFIN 881

ZAKONODAJNI AKTI IN DRUGI INSTRUMENTI

Zadeva:	DIREKTIVA SVETA o spremembi Direktive 2006/112/ES glede harmonizacije in poenostavitve nekaterih pravil v okviru sistema davka na dodano vrednost za obdavčevanje trgovine med državami članicami
---------	---

DIREKTIVA SVETA (EU) 2018/...

z dne ...

**o spremembi Direktive 2006/112/ES
glede harmonizacije in poenostavitve nekaterih pravil
v okviru sistema davka na dodano vrednost za obdavčevanje trgovine
med državami članicami**

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 113 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta¹,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora²,

v skladu s posebnim zakonodajnim postopkom,

¹ UL C ..., ..., str.

² UL C ..., ..., str.

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Ko je Svet leta 1967 sprejel skupni sistem davka na dodano vrednost (DDV) s Prvo direktivo Sveta 67/227/EGS¹ in Drugo direktivo Sveta 67/228/EGS², je bila sprejeta zaveza o vzpostavitvi dokončnega sistema DDV, ki bi v Evropski skupnosti deloval enako, kot bi deloval znotraj ene same države članice. Ker politični in tehnični pogoji za tak sistem niso bili zreli, je bila ob opustitvi davčnih meja med državami članicami konec leta 1992 sprejeta prehodna ureditev DDV. Direktiva Sveta 2006/112/ES³ določa, da je treba to prehodno ureditev nadomestiti z dokončno ureditvijo.
- (2) Komisija je v skladu s svojim sporočilom z dne 7. aprila 2016 o akcijskem načrtu za DDV predložila predlog, ki določa elemente dokončnega sistema DDV za čezmejno trgovanje med podjetji med državami članicami, ki bi temeljili na načelu obdavčitve čezmejne dobave blaga v namembni državi članici.

¹ Prva direktiva Sveta 67/227/EGS z dne 11. aprila 1967 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih (UL 71, 14.4.1967, str. 1301).

² Druga direktiva Sveta 67/228/EGS z dne 11. aprila 1967 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih — Struktura in postopki za uporabo skupnega sistema davka na dodano vrednost (UL 71, 14.4.1967, str. 1303).

³ Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, 11.12.2006, str. 1).

- (3) Svet je v svojih sklepih z dne 8. novembra 2016 pozval Komisijo, naj opravi nekatere izboljšave pravil Unije o DDV za čezmejne transakcije, in sicer kar zadeva vlogo identifikacijske številke za DDV v zvezi z oprostitvijo dobav znotraj Skupnosti, ureditve skladiščenja na odpoklic, verižne posle in dokazilo o prevozu za namene oprostitve za transakcije znotraj Skupnosti.
- (4) Glede na zahtevo Sveta in na to, da bo do uvedbe dokončnega sistema DDV za trgovino znotraj Skupnosti trajalo več let, so ti posebni ukrepi, namenjeni harmonizaciji in poenostavitvi nekaterih ureditev za podjetja, ustrezni.

- (5) Skladiščenje na odpoklic se nanaša na primere, ko je dobavitelj v trenutku prevoza blaga v drugo državo članico že seznanjen z identiteto pridobitelja blaga, ki mu bo to blago dobavljeno pozneje, in sicer po prispetju blaga v namembno državo članico. Trenutno se pri tej ureditvi šteje, da je prišlo do dobave (v državi članici odhoda blaga) in da je prišlo do pridobitve znotraj Skupnosti (v državi članici prihoda blaga), čemur sledi „domača“ dobava v državi članici prihoda, tako da je treba dobavitelja identificirati za namene DDV v tej državi članici. Da bi se temu izognili, bi se moralo za take transakcije, če potekajo med dvema davčnima zavezancema, pod določenimi pogoji šteti, da vključujejo eno oproščeno dobavo v državi članici odhoda in eno pridobitev znotraj Skupnosti v državi članici prihoda.
- (6) Verižni posli se nanašajo na zaporedne dobave blaga, ki je predmet enega samega prevoza znotraj Skupnosti. Gibanje blaga znotraj Skupnosti bi bilo treba pripisati samo eni od teh dobav in zgolj pri tej dobavi bi moralo biti mogoče izkoristiti oprostitev plačila DDV za dobave znotraj Skupnosti. Druge dobave v verigi bi bilo treba obdavčiti, za njih pa bi se lahko zahtevala identifikacija dobavitelja za namene DDV v državi članici dobave. Da bi se izognili različnim pristopom v državah članicah, ki bi lahko vodili do dvojne obdavčitve ali neobdavčitve, in da bi se izboljšala pravna varnost za gospodarske subjekte, bi bilo treba določiti splošno pravilo, da se, kadar so izpolnjeni določeni pogoji, prevoz blaga pripiše eni dobavi v verigi transakcij.

- (7) Glede identifikacijske številke za DDV v zvezi z oprostitvijo dobav blaga v trgovini znotraj Skupnosti se predlaga, da postane vpis identifikacijske številke za DDV pridobitelja blaga, ki jo dodeli država članica, ki ni država članica, v kateri se prevoz blaga začne, v sistem izmenjave informacij o DDV (VIES) poleg pogoja prevoza blaga iz države članice dobave vsebinski pogoj za uporabo oprostitve in ne zgolj formalna zahteva. Poleg tega je uvrstitev na seznam VIES bistvenega pomena za obveščanje države članice prihoda o tem, da se blago nahaja na njenem ozemlju, in je torej ključni element v boju proti goljufijam v Uniji. Zato bi morale države članice zagotoviti, da se v primeru, da dobavitelj ne izpolnjuje svojih obveznosti v zvezi z uvrstitvijo na seznam VIES, oprostitev zanj ne bi smela uporabljati, razen če dobavitelj ravna v dobri veri, tj. če lahko pred pristojnimi davčnimi organi ustrezno utemelji vse pomanjkljivosti, ki se nanašajo na rekapitulacijsko poročilo, in lahko hkrati vključuje pravilne informacije, zahtevanih v skladu s členom 264 Direktive 2006/112/ES.
- (8) Ker cilja te direktive, tj. izboljšanja delovanja ureditve DDV v okviru čezmejnega trgovanja med podjetji, države članice same ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi njegovega obsega in učinka lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.

- (9) V skladu s Skupno politično izjavo z dne 28. septembra 2011 držav članic in Komisije o obrazložitenih dokumentih¹ se države članice zavezujejo, da bodo v upravičenih primerih obvestilu o ukrepih za prenos priložile enega ali več dokumentov, v katerih se pojasni razmerje med elementi direktive in ustreznimi deli nacionalnih instrumentov za prenos. Zakonodajalec meni, da je posredovanje takih dokumentov v primeru te direktive upravičeno.
- (10) Direktivo 2006/112/ES bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

¹ UL C 369, 17.12.2011, str. 14.

Člen 1

Direktiva 2006/112/ES se spremeni:

(1) vstavi se naslednji člen:

„Člen 17a

1. Prenos blaga s strani davčnega zavezanca, ki je del njegovih poslovnih sredstev, v drugo državo članico v okviru ureditve skladiščenja na odpoklic se ne šteje za dobavo blaga, opravljeno za plačilo.
2. Za namene tega člena se šteje, da obstaja ureditev skladiščenja na odpoklic, kadar so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (a) davčni zavezanec ali tretja oseba za njegov račun odpošlje ali odpelje blago v drugo državo članico z namenom, da to blago tam pozneje in po prihodu dobavi drugemu davčnemu zavezancu, ki ima pravico za prevzem lastništva nad tem blagom v skladu z obstoječim dogovorom med obema davčnima zavezancema;
 - (b) davčni zavezanec, ki odpošilja ali prevaža blago, nima niti sedeža svoje dejavnosti niti stalne poslovne enote v državi članici, v katero je blago odposlano ali odpeljano;

- (c) davčni zavezanec, kateremu je namenjena dobava blaga, je identificiran za DDV v državi članici, v katero je blago odposlano ali odpeljano, njegova identiteta in identifikacijska številka za DDV, ki mu jo je dodelila navedena država članica, pa sta obe znani davčnemu zavezancu iz točke (b) v trenutku, ko se začne odpošiljanje ali prevoz;
 - (d) davčni zavezanec, ki odpošilja ali prevaža blago, prenos blaga vnese v evidenco iz člena 243(3), identiteto davčnega zavezanca, ki blago pridobiva, ter njegovo identifikacijsko številko za DDV, ki mu jo je dodelila država članica, v katero se blago odpošilja ali prevaža, pa navede v rekapitulacijskem poročilu iz člena 262(2).
3. Če so pogoji iz odstavka 2 izpolnjeni, se v trenutku prenosa pravice do razpolaganja z blagom kot lastnik na davčnega zavezanca iz točke (c) odstavka 2 – če se prenos izvede v roku iz odstavka 4 – uporabljajo naslednja pravila:
- (a) šteje se, da je dobavo blaga v skladu s členom 138(1) opravil davčni zavezanec, ki je sam ali prek tretje osebe za njegov račun odposlal ali odpeljal blago v državi članici, iz katere je bilo blago odposlano ali odpeljano;
 - (b) šteje se, da je davčni zavezanec, kateremu se zadevno blago dobavi v državi članici, v katero je bilo blago odposlano ali odpeljano, opravil pridobitev blaga znotraj Skupnosti.

4. Če v 12 mesecih po prihodu blaga v državo članico, v katero je bilo blago odposlano ali odpeljano, blago ni dobavljeno davčnemu zavezancu iz točke (c) odstavka 2 in iz odstavka 6, ki mu je bilo namenjeno, in če se ne pojavi nobena od okoliščin iz odstavka 7, se šteje, da je bil prenos v smislu člena 17 opravljen dan po izteku 12-mesečnega obdobja.
5. Če so izpolnjeni naslednji pogoji, se šteje, da prenos v smislu člena 17 ni bil opravljen:
 - (a) pravica do razpolaganja z blagom ni bila prenesena in zadevno blago je v roku iz odstavka 4 vrnjeno v državo članico, iz katere je bilo odposlano ali odpeljano, in
 - (b) davčni zavezanec, ki je odposlal ali odpeljal blago, njegovo vračilo vnese v evidenco iz člena 243(3).
6. Če davčnega zavezanca iz točke (c) odstavka 2 v roku iz odstavka 4 zamenja drug davčni zavezanec, se šteje, da prenos v smislu člena 17 v trenutku zamenjave ni bil opravljen, če:
 - (a) so izpolnjeni vsi drugi veljavni pogoji iz odstavka 2 in
 - (b) je davčni zavezanec iz točke (b) odstavka 2 zamenjavo vnesel v evidenco iz člena 243(3).

7. Če v roku iz odstavka 4 kateri koli od pogojev iz odstavkov 2 in 6 ni več izpolnjen, se šteje, da je bil prenos blaga v skladu s členom 17 opravljen v trenutku, ko zadevni pogoj ni bil več izpolnjen.

Če se blago dobavi osebi, ki ni davčni zavezanec iz točke (c) odstavka 2 ali iz odstavka 6, se šteje, da pogoji iz odstavkov 2 in 6 tik pred to dobavo niso več izpolnjeni.

Če je blago odposlano ali odpeljano v državo, ki ni država članica, iz katere je bilo prvotno preneseno, se šteje, da pogoji iz odstavkov 2 in 6, tik preden se tako odpošiljanje ali prevoz začne, niso več izpolnjeni.

V primeru uničenja, izgube ali tatvine blaga se šteje, da pogoji iz odstavkov 2 in 6 niso več izpolnjeni na datum, ko je bilo blago dejansko odstranjeno ali uničeno, če pa tega datuma ni mogoče določiti, na datum, ko je bilo ugotovljeno, da je blago uničeno ali pogrešano.“;

(2) v oddelku 2 poglavja 1 naslova IV se stavi naslednji člen:

„Člen 36a

1. Če se isto blago dobavlja zaporedno in je to blago iz ene države članice odposlano ali odpeljano v drugo državo članico neposredno od prvega dobavitelja do zadnje stranke v verigi, se odpošiljanje ali prevoz pripiše samo dobavi, ki se opravi vmesnemu subjektu.
2. Z odstopanjem od odstavka 1 se odpošiljanje ali prevoz pripiše samo dobavi blaga, ki jo opravi vmesni subjekt, če je vmesni subjekt identifikacijsko številko za DDV, ki mu jo je izdala država članica, iz katere se blago odpošilja ali odpelje, sporočil svojemu dobavitelju.
3. Za namene tega člena „vmesni subjekt“ pomeni dobavitelja v verigi, ki ni prvi dobavitelj in ki sam ali prek tretje osebe za njegov račun odpošilja ali prevaža blago.
4. Ta člen se ne uporablja za primere, ki jih zajema člen 14a.“;

(3) člen 138 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice oprostitjo dobave blaga, ki ga prodajalec ali pridobitelj ali druga oseba za njun račun odpošlje ali odpelje z ozemlja vsake od njih, vendar znotraj Skupnosti, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) blago se dobavi drugemu davčnemu zavezancu ali pravni osebi, ki ni davčni zavezanec, ki deluje kot taka v državi članici, ki ni država članica, v kateri se odpošiljanje ali prevoz blaga začne;
- (b) davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, za katero se dobavi blago, je identificirana za DDV v državi članici, ki ni država članica, v kateri se odpošiljanje ali prevoz blaga začne, in je to identifikacijsko številko za DDV sporočila dobavitelju.“;

(b) doda se naslednji odstavek:

“1a. Oprostitev iz odstavka 1 se ne uporablja, če dobavitelj ni izpolnil obveznosti predložitve rekapitulacijskega poročila iz členov 262 in 263 ali če rekapitulacijsko poročilo, ki ga je predložil, ne vsebuje pravih podatkov v zvezi z zadevno dobavo, kot zahteva člen 264, razen če dobavitelj neizpolnjevanje svoje obveznosti ustrezno utemelji na način, ki je zadovoljiv za pristojne organe.“;

(4) v členu 243 se doda naslednji odstavek:

„3. Vsak davčni zavezanec, ki prenese blago v okviru ureditve skladiščenja na odpoklic iz člena 17a, vodi evidenco, na podlagi katere lahko davčni organi preverijo, če se navedeni člen pravilno uporablja.

Vsak davčni zavezanec, kateremu se blago dobavi v okviru ureditve skladiščenja na odpoklic iz člena 17a, vodi evidenco o zadevnem blagu.“;

(5) člen 262 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 262

1. Vsak davčni zavezanec, ki je identificiran za DDV, predloži rekapitulacijsko poročilo, v katerem so navedeni:

- (a) pridobitelji, identificirani za DDV, katerim jim je dobavil blago pod pogoji iz člena 138(1) in točke (c) člena 138(2);
- (b) osebe, identificirane za DDV, katerim jim je dobavil blago, ki mu je bilo dobavljeno v okviru pridobitve blaga znotraj Skupnosti iz člena 42;
- (c) davčni zavezanci in pravne osebe, ki niso davčni zavezanci in so identificirane za DDV, katerim je opravil storitve, ki niso storitve, ki so oproščene plačila DDV v državi članici, kjer je transakcija obdavčljiva, in pri katerih je prejemnik storitev dolžan plačati davek v skladu s členom 196.

2. Vsak davčni zavezanec poleg informacij iz odstavka 1 predloži tudi informacije o identifikacijski številki za DDV davčnih zavezancev, ki jim je namenjeno blago, ki se odpošlje ali odpelje v okviru ureditve skladiščenja na odpoklic v skladu s pogoji iz člena 17a, ter o vseh spremembah predloženih informacij.“;

(6) člena 403 in 404 se črtata.

Člen 2

1. Države članice sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do 31. decembra 2019. Komisiji takoj sporočijo besedilo teh predpisov.

Države članice te predpise uporabljajo od 1. januarja 2020.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 3

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 4

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V ...,

Za Svet

Predsednik
